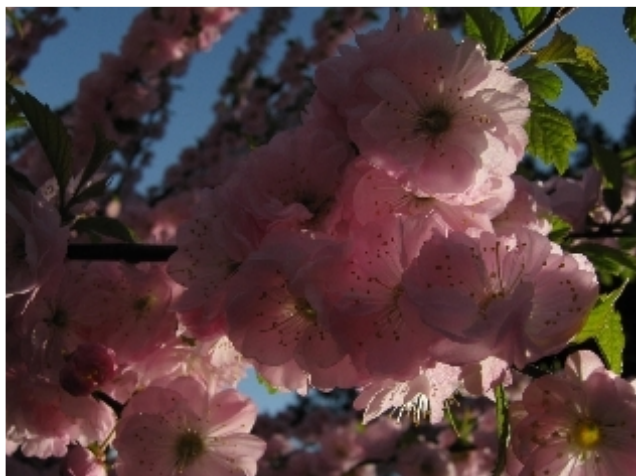

Rozhovory se životem

61

OBSAH

Úvodní slovo-----	3
Hmotný a vnitřní život-----	5
Plány života-----	6
Zneužívání sexuality-----	11
Rovnováha na planetě Zemi-----	12
Zvířecí svět-----	16
Rozhovor s nevědomým mužem z Osnabrücku-----	18
Japonské události-----	24
Být jednodušší-----	30
Strach-----	36
Potrasy z pohledu duchovních průvodců-----	38
Stáří - dokončení-----	39
Několik slov na závěr-----	40

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

ÚVODNÍ SLOVO

Milí přátelé,

v rukou máte R61, první Rozhovory připravené bez našeho Františka. Pracovali jsme již na nich během Atikový vážné nemoci sami a těsně před jejich vydáním, v pondělí 9. května 2011 večer, František zemřel. Jeho Pavla si přála, aby po její smrti vydal ještě sedm vý-
tisků, ovšem světlo světa jich díky jeho pomoci spatřilo ještě o deset víc.

Nyní už na nich budeme stále pracovat sami. S pomocí Boží. František však ještě domluvil, že texty pro nás bude tisknout pan Dietmar v domě Kašparcových. Zajistil také kontakt s rakouskou skupinou, a proto jsme před několika týdny navštívili paní Inge, ženu, která rediguje německé brožury. Ty vycházejí každý měsíc a z nich také budeme čerpat.

Pevně věříme, že texty, které budeme i my připravovat, nám všem pomohou na cestě k Bohu blíž.

Většina z nás poznala Františka až po odchodu Pavly z našeho života. Do té doby jsme jeho jméno slýchali jenom z předávání pozdravů do Čech. Měl obrovskou zásluhu na tisknutí Rozhovorů, jak pro českou, tak i rakouskou skupinu, a tato práce ho zaměstnávala natolik, že stál jakoby v pozadí toho všeho.

Před svým odchodem se mě Pavla asi dvakrát ptala na mé jméno. Nikdy jsem se totiž neprojevovala, hltala jsem informace a užívala si atmosféry, která na setkáních vládla. Při tom posledním, kdy jsme se loučili, mi řekla: „My o tobě víme.“ Vrtalo mi to hlavou. „Kdo o mně co ví?“ Ale po její pozemské smrti, když vyvstaly otázky, jak to všechno bude probíhat dál, se mi „rozsvítilo“. Vždyť já můžu pomoci! Umím přece německy. Můžu nabídnout své schopnosti.

František přijel poprvé k nám do Čech a my se všichni těšili z tohoto setkání. Zapůsobil na mě laskavým dojmem, dobrácký, velice skromný, s šibalským úsměvem. Ten vykouzlil na tváři, když chtěl něco vysvětlit. Nabídla jsem mu, že bych se mohla podílet na Rozhovorech. A tak začala naše spolupráce. Vytvořili jsme takový trojúhelník, František, Helenka a já. František vybíral texty, já je přeložila, Helenka přebásnila do krásné češtiny a pak jsem ještě provedla závěrečnou korekturu. Hotový text se poslal Františkovi, který obsah zkontroloval a přidal svoje příspěvky. Později se do překladů zapojila Květa Vacíková.

Vždy jsem se na Františka těšila, byl to moudrý pán se spoustou zkušeností a vědomostí. Protože jsem k němu cítila úctu, vykala jsem mu a oslovovala: „Františku, vy...”

Nikdy však nezapomenu na naše poslední setkání v nemocnici, kde jsme ho navštívili těsně před převozem do hospice. Přestože byl vážně nemocný, místnost byla prozářená, atmosféra velmi uvolněná, po nemoci jakoby žádná památka. Povídali jsme asi tři čtvrtě hodiny a pak ho nechali odpočívat. Později jsme se vrátili a loučili se. Stiskla jsem mu ruku. „Františku, přeji vám hodně sil.” Neudržela jsem se, síla okamžiku mě přemohla a já ho políbila na tvář. A on na to odvětil: „Já jsem Atik.” Usmála jsem se: „Dobře, Atiku. Moc mě těší. Přeji ti hodně sil.” Cítila jsem, jaké je to pro mě významné. I v takové chvíli dokázal být velkorysý.

Bylo mi velkým potěšením a ctí, že jsem ho směla poznat. V srdci si uchovám vzpomínku na něj.

HMOTNÝ A VNITŘNÍ ŽIVOT

Ježíš řekl naslouchajícímu lidu: „Neodpoutáte-li se od pozemských věcí, Boží království nenaleznete. Království Boží je ve vás, proto se stále rodíte – abyste toto objevili.

Odpoutání se od světa neznamená, že byste měli odmítat žít či že byste měli žít v nouzi. Život na Zemi je pro vás i pro všechny pozemské životy školou. Následujete-li Krista, jedná se již o školu vysokou, to pak na Zemi vyzrávají čistší duchovní bytosti. Pokud jste přišli na Zem, pak to většinou znamená, že se máte ještě hodně co učit a plnit úkoly.

Život vás přivádí do náročných situací. Jejich zvládnutí vám ale dá křídla! Křídla k rozletu. Kristus po vás nechce, abyste žili bez majetku, abyste rezignovali na život. Ovšem radí, abyste se na majetek nepoutali. Ještě něco doporučuje: učit se překonávat sám sebe a nevázat se na nic.

Ten, kdo následuje Ježíše, kráčí světem stále připraven duchovně růst. Nelpí na pozemském. Také je kdykoliv připraven svět opustit. Pak je jeho život úspěšný.

Během svého pozemského bytí byste měli dělat svá rozhodování se zřetelem na duchovní vzestup. „Vnější bohatství není to pravé, vždyť chci domů – do království hojnosti. Tam se všechny poklady Země rozplynou, ale dary Boží přetrvávají, protože ty jsou věčné,“ říkejte si.

Přestože jste někdy chybovali, špatně volili, kráčejte dál – cesta do říše světla je stále otevřená. A láska Boží stojí při každém, přestože chybujeme.

Kdo hledá, objeví, že cesta k nebesům ho přivádí do vlastního nitra. Kdo hledá, zjistí, že při vstupu do svého niterného bytí zavírá oči i uši pro negativní vlivy. Probouzí vnitřní smysly: mlhy nevědomosti se rozplývají a probuzenému následovníku Krista se otevírá světelná brána zářivé Boží říše.

PLÁNY ŽIVOTA

Správné plánování je základ úspěchu, říkají jedni. Druzí naopak zastávají názor, že moderní člověk obstojí jen v případě, že je flexibilní a pružně reaguje na situace, do kterých se dostane. Jak to tedy vlastně je? Ve hmotném životě určitě platí zlatá střední cesta. A v životě duchovním? Je to podobné.

Existuje nějaký Boží plán pro náš život?

V celém univerzu panuje řád a ten by bez předchozího plánu možný nebyl. Znamená to, že je vše předem dané? Vždyť máme svobodnou vůli! Jak je to tedy?

Původní Boží plán chtěl, aby bytosti, které úspěšně absolvují zkoušky, se staly dokonalými, a tak se podobaly Bohu. Ovšem mají svobodnou vůli a mohly se rozhodnout tento záměr nerespektovat. Většina současných lidí na Zemi zvolila druhou možnost, a proto zde tento původní jednoduchý plán nemůže působit.

Individuální ozdravný a osvobozující plán

Ozdravný a osvobozující plán je určen odpadlým bytostem. Slouží tomu, aby našly cestu domů. Po Ježíšově aktu záchrany byla vytvořena možnost postupného vzestupu pomocí opakovaných životů, reinkarnací, a to na Zemi a jiných vesmírných tělesech.

Abyste toho dosáhlo, byl s ohledem na konkrétní zátěže a se souhlasem dané bytosti vypracován individuální životní plán. Obsahuje v hrubých rysech povinné inkarnace na různých stupních. Po ukončení každé inkarnace se v jemnohmotné sféře hodnotí, do jaké míry byl splněn a kde je nutná náprava.

Nejedná se o zkosnatělý princip, protože člověk má svobodnou vůli a může mu být vlivem dobrého duchovního vývoje počet inkarnací snížen, či naopak kvůli nedostatečnému růstu navýšen.

Základem je uvědomění vlastního životního úkolu. Zatímco obyvatelé vyšších světových stupňů znají důvod své inkarnace, převážná většina pozemských obyvatel o tom nemá ani tušení. Hmotný mozek si dřívější bytostné formy nepamatuje a navíc hledání smyslu života brání síly temnoty.

Dokonce se stane, že na Zemi atakům negativních sil podlehnou dosud neodpadlé vysoce inkarnované světelné bytosti a vpletou se do kola znovuzrození. Stalo se to Buddhovi, Petrovi, Františku Xaverskému.

Pozemský životní plán

Většina lidí Země je silně zatížená, opakovaně padá na pozemskou úroveň. O počtu inkarnací rozhodla míra jejich poklesků. Zátěžemi vznikají nevhodné stereotypy a ty se v dalších životech mají odstranit.

Délka pobytu v nadzemských sférách je různá. Zprvu se bytost pročišťuje, promývá od následků pozemského bytí. Pak se fluidální lidé ve velké duchovní škole připravují na budoucí pozemský život. Vyšší bytosti světla, tzv. mentoři, je seznamují zejména s působením negativních sil, s nebezpečími, která na ně čekají.

V první až třetí sféře čtvrtého atmosférického kruhu působí vedle vysokých světelných bytostí také bývalí vyspělí příbuzní fluidálních lidí. Protože jsou bytosti mezi sebou silně svázány, jsou seznamovány se svým životním filmem, až pochopí, kde chybovaly, kdy se zatížily a spoutaly s druhými. Jsou jim ale také ukázány úspěchy, jichž dosáhly. Na základě toho všeho a se souhlasem dotyčného je vypracován nový plán inkarnace a navázáno spojení s budoucím duchovním průvodcem.

Dojde-li k tomu, že fluidální člověk se zbavil všech zátěží a napravil chyby, pak je mu doporučen z plánu lidského osvobození a ozdravení vyšší duchovní úkol.

Protože se v nadzemí nevyskytují překážky od bytostí temna, pak pokud má pevnou vůli, může se zde zatížená fluidální bytost intenzivně připravovat a školit.

Fluidální zkušební inkarnace

Vše, co existuje na Zemi, se nachází v jemnohmotné podobě také na onom světě. Dříve než se cokoliv promítne v podobě činu na Zemi, existuje to již dlouho před tím na onom světě. Ve fluidálních sférách je možná zkušební fluidální inkarnace, ovšem během ní vědomí bytosti není tolik omezované negativními silami.

Ztělesnění duchovní bytosti při pozemském zrodu

Vše na Zemi podléhá přírodním zákonům, ani pro nejvyšší bytosti neexistují žádné výjimky. Když došlo po pádu k oddělení duálů od sebe, vznikly dávající - mužské a přijímající - ženské bytosti. Na Zemi se to po ztělesnění projevuje pohlavními rozdíly. Bytost, která se chce inkarnovat, pomáhá embryu v ženě vytvářet orgány. Odpovídají duchovní individualitě bytosti. Z méně vyspělé bytosti se z embrya vyvine člověk odpovídající kvality. Od výše vyvinuté bytosti se samozřejmě očekává víc. Po porodu se smysly a orgány bytosti zcela identifikují s těmi hmotnými. Pak nastupuje výchova a vzdělávání, díky nimž začíná člověk přemýšlet a chovat se.

Vzdělání je důležitý faktor. Proto se kvůli němu v plánu inkarnace volí rodiče a možnosti vzdělávání. O tomhle člověk západní civilizace málo ví. Netuší, že se na životním plánu podílel, že existoval před pozemským životem. Vše přisuzuje buď neměnnému osudu, genům, hvězdám či shodě okolností.

Obsah životního plánu

V hrubých rysech plán pozemského života obsahuje tyto uzlové události: dobu narození, tělesné zvláštnosti, některé nemoci, rodiče, sourozence, setkání s partnery a lidmi potřebnými ke splnění společných úkolů či vyřešení vztahu a dobu pozemské smrti. Vše ostatní si člověk svojí vůlí určuje sám.

Základním smyslem života je dojít blíže k Bohu. Jedná se o cestu zkoušek: uzlové body života jsou dílčí zkoušky a pozemská smrt maturitou. Jen na člověku záleží, zda své povinnosti splní. Kdo ve zkoušce obstojí, může se na onom světě a později ve vyšších sférách

vzdělávat dál do doby, než dosáhne konečného cíle - dokonalosti. Zda člověk obstojí, není dáno osudem, je to jen a jen jeho vlastní zásluha či vlastní selhání. Bohužel ani křesťanské nauky toto neuznávají. Stavební mistr načrtne v hrubých rysech plán, podle kterého se bude stavět dům. Neobsahuje podrobnosti, pouze hrubé rysy. Stejným způsobem je ve jménu Boha určen hlavní směr života.

Samotná výstavba je ponechána svobodnému rozhodování člověka. Určena je hodina smrti, jen ve výjimečných případech může být buď odsunuta či dobažit zkrácena.

Život může být prodloužen například za zásluhy v práci na vinici Páně, zkrácen při hrubých přestupcích, promeškaném duchovním vývoji nebo svádění jiných bytostí. Tak láska Boží chrání před propadáním.

Vyšší bytosti mohou podle ódového vyzařování rozpoznat životní plán člověka. Ód zanechává stopy i na předmětech, které člověk vlastní či jichž se dotkne. Totéž mohou vidět i jasnovidci - pomocí ódu odhadnou, co se odehrálo v jeho minulosti. Do budoucna však vidí pouze to, co je dáno životním plánem.

V žádném případě nechci nikoho navádět k tomu, aby jasnovidec vyhledával! Může být nástrojem zla! Zjeví klientovi obrazy, které vůbec neodpovídají pravdě a dotyčný pak může nevědomě žít dle vyřčeného proroctví, a tak na sebe přitahovat negativní události. Odpovědnost nese jasnovidec, protože nerespektoval zákon svobodné vůle.

Co tedy může člověk udělat, aby svůj životní plán poznal a splnil ho?

Na onom světě jsme souhlasili s vytyčeným úkolem, protože nás za každých okolností měl vést cestou světla a Bohu blíž. Neměli jsme se z ní nechat žádným nebezpečstvím, kalamitou svést. Předsevzali jsme si být následovníky Krista, Boha milovat nade vše a svého bližního jako sama sebe. Rozhodli jsme si očistit duchovní šat - abychom konečně svojí zralostí odrostli tomuto nízkému světovému stupni.

Jak můžeme konkrétně tato předsevzetí plnit?

Bezprostřední láskou k bližnímu - doma, v sousedství, v zaměstnání. Pozitivním přístupem ke všem lidem, zvířatům, rostlinám. Pro splnění životního plánu velkou roli hraje volba povolání. Někdo se již v dětství cítí být přitahován k určité profesi, zatímco druhý stále váhá. Pokud se už rozhodl, měl by sebedotazováním zjistit skutečné motivy - nejsou to především peníze, prestiž nebo moc? Důležité není ani tak to, co děláme, nýbrž jak svou práci konáme. V každé profesi máme možnost pomáhat druhým. Mnozí se nechali ovlivnit vnějšími okolnostmi, putovali různými oklikami, až se dostali na rozcestí, kde mají opět volit - zda půjdou v souladu se svým životním plánem či proti němu. Pokud se tentokrát nenecháme zviklat, dostane se nám velké pomoci seshora.

Životní plán jako analogie pozemského plánu kariérního

V některých profesích manažer a jeho tým sestavují kariérní plán. Stanoví etapy vývoje podniku či firmy. Podobným způsobem se připravuje plán duchovního rozvoje. Sledují se aktiva a pasiva, současné duchovní kvality jedince. Aktiva jsou ctnosti, pasiva nectnosti.

Protože nevíme, kolik času nám zbývá, je dobré si vytyčit dílčí plán, na kratší životní úseky - například na den či rok. Po uplynutí této doby porovnáme ono „má dáti“ a „dal“ - tedy to, čeho jsme chtěli dosáhnout a jak to skutečně dopadlo. Podobně se bude postupovat po příchodu na onen svět. Tam se bude porovnávat životní plán s realitou. Jak se budou radovat ti, co toho hodně zvládli!

Ano, je v zájmu každého, začít vědomě žít tak, abychom se přiblížili stanovenému cíli. Prosme o podporu svého duchovního průvodce, vždyť on je ten nejlepší pomocník v našem vývoji.

ZNEUŽÍVÁNÍ SEXUALITY

Překvapila nás výzva anděla Matky Marie, abychom vám předali nepříjemné téma o zneužívání sexuality. Za dob našeho pozemského života se o tom málokdy veřejně mluvilo.

Začneme nemocí AIDS. Souvisí se zneužíváním a degradováním těchto Bohem darovaných sil.

„Co vlastně způsobuje vznik této nemoci?“ zajímalo nás.

„Velmi častý sex a jeho zneužívání. To je příčinou snížené imunity vůči infekcím a nákazám.“

Takové lidi nezajímá kvalita jejich aury, nehledají harmonii v životě. Nepracují na svém duchovním vývoji, a proto se jim snižuje příliv duchovně sílících energií z vyšších sfér. Vzniklá nerovnováha je živnou půdou pro infekce, nákazy, epidemie. Síly temnoty pak z nich mohou po kouskách vytrhávat jejich ód. Tak je ohrožen každý, kdo se v této špíně pohybuje. Toho si oni ovšem nejsou vědomi a ani to znát nechtějí. My ale chceme bojovat proti negativním bytostem, a proto informujeme ty, kteří tyto pravdy pomáhají šířit.

„Proč se problémy dostavily právě nyní? A je vůbec nějaká šance, že se to změní?“ zajímalo nás.

„V současné době lidé zneužívají životní energie natolik, že vlivem negativních bytostí zapomněli na veškerou moudrost. Lační stále víc po sexuálních požitech. Krev je nositelem ódové síly a při těchto aktivitách se z ní spousta sil odčerpává. Přivlastňují si je právě temné bytosti a potom mohou další lidi svádět.“

Ještě zaznělo: „Dokud toto nebudou lidé vědět a nebudou se informacemi řídit, situace se nezmění.“

ROVNOVÁHA NA PLANETĚ ZEMI

Přináším z mé duchovní vlasti to, co mi pro vás dali vaši duchovní průvodci: vnitřní zklidnění, radost ze života díky duchovnímu pohledu, síly pro překonání pasivity a pro aplikaci poznatků v denním životě. Protože jen tak se budete blížit svému cíli – nádherné duchovní vlasti.

Jsem vděčný, že mohu být s vámi, že si pomáháme rozšířit vědomí, že vám můžeme předat radost a pomáhat v duchovních aktivitách.

Velká propast

O zevním světě, ve kterém se denně pohybujete, nemusím mnoho povídat. Ovšem vy se máte snažit ve svém životě uplatňovat Boží zákonitosti tak, aby vyvážily zákony konečné. Abyste nastolili rovnováhu. Zatím, vlivem zásahu temných sil a jejich přísluhovačů, tomu u mnoha lidí tak není. Vaše myšlenky jsou těžké. A přitom by se měly vznášet! Pamatujte, že z duchovního pohledu je všude jednota. I nepříznivé bytosti patří ke stvořením Božím, stejně jako Kristus a duchovní říše. Ovšem existuje hraniční čára, kterou Kristus nazval „velká propast“. Vzpomeňte na Ježíšův příměr bohatého hodovníka a chudého Lazara (Lk 16:20).

Pomoc planetě Zemi

Hovořil jsem o rovnováze. Pokud by z pověření Stvořitele nebyla aktivní na Zemi Kristova říše, lidstvo by ve formě, v jaké dosud žije, neexistovalo. To si způsobilo lidstvo samo. Ale konečná perioda ještě nenastala! A tak denně prožíváte těžkosti a přijdou ještě další. Dokonce i matka Země se silně a viditelně brání.

Většina lidí slouží negativním bytostem. Ale ty to s nimi nemyslí dobře! Kde je tedy ta rovnováha!

Povím vám příběh, který zažila jedna jasnovidná sestra. Hovořila s vedoucí bytostí gnómů, podzemních přírodních elementárních bytostí. Rozhovor neprobíhal slovně, pouze v mentálních formacích. Jednoho dne opět přišla na místo setkání. Najednou byla obklopena trpaslíky – vytvořili kolem ní kruh. Dotýkali se vzájemně špičkami prstů, společně vyzařovali energii pro matku Zemi, přírodu a lidstvo s touhou, aby člověk nebyl tak zlý a Zemi neničil.

Síla tohoto okamžiku přivedla sestru do transu. Nabídla těmto bytostem, aby použili i její ód. Vidíte? I taková malá společenství mohou ovlivňovat dění na planetě. Kontakt této ženy s gnómy se opakoval každý den v určitou večerní hodinu. Toto nové společenství pomohlo Zemi k částečnému přechodu do rovnováhy. V současné době je to právě Země, která se začíná bránit. Dopad její aktivity si ani nedovedeme představit.

Velmi je narušeno vodstvo. Buďte šťastni, že máte k dispozici kvalitní vodu. A myslíte na ty, kteří ji mají zkaženou či jim dokonce chybí.

Duchovní bytosti se snaží pomocí vizí různých médií upozorňovat na tyto jevy a chránit rovnováhu. Také v ovzduší. A lidem, kteří se o to zasazují, to bude připočteno k dobru. Nedávná událost v Mexickém zálivu – ropa vystoupila na povrch – uvolnila negativní bytosti. To ovšem bude mít dopad na mnohé bytosti, narodí se znovu, ale v jiné životní oblasti. Kdysi jsem mluvil o kerosinových zplodinách v ovzduší (kerosin je letecký petrolej). Aby mohla matka Země dýchat, mají je nyní Erzdevas a Devas za úkol převést do jiné vibrační formy.

Při jednom semináři u rakouského Wörthersee se nad jezerem zjevil orel s rozpětím křídel dobrých 200 – 300 m. Místo peří měl stříbrné nitky, ty se jako turbína otáčely a čistily pro lidi, zvířata a rostliny vzduch. Současně se tím ulevilo také matce Zemi. Když to médium zahlédlo, bylo v šoku. Emanuel mu sdělil, aby to nikomu neříkal, protože by mu stejně nikdo neuvěřil.

Ovšem dnes vám to již mohu říct. Matka Země dostává ze Slunce a dalších planet přídavnou látku navíc - proto může dosud dýchat. I vám, až budete přecházet na onen svět a vaše fluidální tělo se bude dávat do chodu, budou vaši duchovní přátelé a ochranní andělé pomáhat, abyste začali dýchat.

Člověk využívá energii z potravy, uvolňuje se jejím trávením. Málokdo ale ví, že také přijímáte energie ze vzduchu. Na Zemi dokonce žijí lidé, kteří nejedí, nepijí ani nevylučují. Živí se tím, co Indové nazývají prána – jedná se o zvláštní substanci, kterou Devas produkuje pro matku Zemi. Tito lidé tuto substanci rovněž vdechují.

Zajímá vás, kdo či co rozhoduje o tom, zda lidstvo selže, zanikne? Vy sami - svým jednáním! Pokud někdo negativně myslí, cítí, mluví a koná zlo, dává moc do rukou těch, kteří se Zemi snaží zničit.

Na Zemi převládají nevědomí lidé. Právě ti říkají: „Jak tohle může Bůh dopustit!“ Ba i ti vědomí ne vždy pomáhají Božím poslům v udržování rovnováhy na Zemi. I tzv. následovníci Krista často dělají věci, které jejich průvodce trápí. Stěžují si, že kvůli tomu nemohou ke svým chráněncům proniknout. A tak nezbývá nic jiného, než aby je postihlo určité neštěstí nebo nouze. Pak opět budou ochotni lépe uvažovat.

Ano, tohle je pro mnohé nutná učební metoda. Zajistí, aby později byli ve sférách onoho světa šťastni. Bůh neposílá žádné sopečné výbuchy, žádná zemětřesení či katastrofy na mořích. To působí Lucifer a jeho přívrženci - lidé, kteří mu naslouchají a obcházejí zákony.

Lidstvo není tvořeno pouze Homo sapiens (člověkem moudrým), jak se donedávna věřilo. Taková představa je směšná. Lidé žijí na všech planetách, kromě těch, které se teprve tvoří. Planety jsou obývány duchovními bytostmi, lidmi různého vyzářování, různého vývojového stupně. Země však ztrácí svoji rovnováhu, a proto přišla Kristova pomoc.

Duchovní ochrnutí

Nyní promluví o tzv. duchovním ochrnutí. Mám tím na mysli lhostejnost člověka. Představitelem maximální lhostejnosti vůči duchovnímu životu je Lucifer. Strnulé, až na pár výjimek, jsou také všechny konfese, protože jsou závislé na mrtvé liteře. A vzhledem k tomu, že vyplouvají na povrch určité skutečnosti držené pod zámekem, je to nyní velice zlé.

Ptáte se: Jak je možné, že to došlo tak daleko? Nebylo sdělované pravé Kristovo učení. Lidé ho dostali přeložené, zkreslené negativním. Však Lucifer ví, kde a u koho uspěje. Tohle vás šokuje, vím. Ale muselo to zaznít, abyste se probrali a začali jinak přemýšlet. Tak se tedy tak chovejte a aktivně se snažte o udržení rovnováhy.

Jedno je důležité, nezačněte se bát! Strach je zbytečný a zbavuje vás sil. Strachem se otevíráte a síly, které máte pro duchovní vývoj, vám budou sebrány, doslova ukradeny.

Vím, místy má slova byla tvrdá. Byla ale nutná - abyste se uvědomili, jak důležitá je rovnováha i v této oblasti.

Pomáhejte modlitbami za přírodu a přírodní bytosti udržovat rovnováhu.

Snažte se, abyste duchovně nezačali být strnulí.

Pod vedením svého duchovního průvodce a pomocí učení lásky Ježíše Krista usilujte o svůj duchovní růst.

ZVÍŘECÍ SVĚT

Dnes chci potěšit ty, kteří chtějí něco vědět o osudu svých zvířecích miláčků, kteří již odešli na onen svět.

Vaše milovaná zvířata žijí ve sférách onoho světa jako zvířecí duše dál! V jednom se vývoj zvířat liší. Tělesný vývoj člověka nesouvisí s plemenným výběrem, s přežitím silnějšího a se schopností se přizpůsobit. Protože hmotné lidské tělo je projev vám neviditelných atomů, elektronů, mikrotronů atd. pocházejících ze Země.

Mezi zvířecími dušemi a zvířecími lidmi existuje mezičlánek. Znáte ho z vašich mýtů a bájí coby Kentaury, Sirény, mořské panny. Jsou to napůl lidské, napůl zvířecí bytosti. Ale pozor, obě tyto formy ovládá jiný životní princip. Základním principem všech zvířat je vývoj, zatímco u zvířecích lidí se jedná již o inkarnaci duše. A vývoj do dnešní lidské podoby byl pozvolný.

I vaši vědci tuší, že i zvířata mají duši, jež po smrti existuje dál a dál se také vyvíjí. Proto na vás apeluji: Milujte veškerá zvířata, rostlinstvo, stvoření! Když coby tvor obdařený moudrostí budeš vše milovat, otevrou se ti tajemství Boha. Pak i ty budeš schopen s velkou láskou obejmout svoji Zemi. A ona ti to oplatí.

Pokud budete lepší, bude z toho mít vše ve vašem okolí užitek. A pokud to víte, chovejte se konečně podle toho! A kdo ještě nechápe, nechť si uvědomí. Nyní ještě musí stvoření sténat, úpět a strachovat se. Do doby, než přijde jeho vykoupení a než se dostaví nová tvorba.

Někteří z vás ještě nepochopili rozdíl mezi zvířecími dušemi. Takže trochu jinak:

Vše – minerály, rostliny, živočichové... tvoří život v různých formacích a vývojových stupních. A pokud svévolně ničíte život,

ubližujete jim. Vidím, že mnozí nesouhlasí. Když se ale zamyslíte, objevíte dostatek prostředků, abyste zabránili tomu, co je vám nemilé nebo co vám škodí. Nemusíte zabíjet. Kupříkladu obtížný hmyz. Ano, máte pravdu, dnes jsou jedovatí, působí nákazy. Lidské tělo nesnáší bakterie. Ale nebylo tomu tak vždy – to člověk zavinil. Protože vlivem negativních bytostí změnil své myšlení.

Nelze tvrdit, že Stvořitel vytvořil něco pro člověka škodlivého. Bůh je přece Láska! Vy sice nyní přicházíte do styku s něčím, co vám ubližuje, ale Jemu za to vinu dávat nemůžete.

Jednou, za mnoho a mnoho let, se každičký brouček a mravenec stane vaším duchovním sourozencem.

Nyní se, prosím, ztište a radostně popřejte duším, aby postoupily do světla.

Bůh sice není květina,
ale v každé květině
prošel okolo nás.

Věřím, že ve všem,
co žije, zanechal Bůh
stopu své lásky.

Věřím v Boha
a v každém stéblu trávy
čtu jeho autogram.

Phil Bosmans

ROZHOVOR S NEVĚDOMÝM MUŽEM Z OSNABRÜCKU

V – vedoucí

D – duše

D: Musím se ze srdce smát. Ti světlí nám neustále povídají o něčem, co vůbec neexistuje. Dokolečka opakují „když se budeš snažit“ a nám všem „pokud budete usilovat“, nebo „i vám bude odpuštěno, i vy jednou povedete lepší život.“ Já jsem se svým životem spokojený. Co je mi do toho, jak se vede ostatním!

Takový názor máme v partě všichni. My si chceme užívat. Měl jsem kdysi tři zaměstnání: První - hromadit peníze. Vlastnili jsme honosný dům, otec hodně vydělával a učil mě hromadit majetek, záruku příjemného života. Druhé - abych měl do života základ, měl jsem se stát účetním. Otec a zejména matka chtěli, abych neprohýřil majetek rodiny. Ale já školu nikdy nedokončil, byla nezáživná. Přednost jsem dával zábavě. Třetí - vášeň k ženám.

Když rodiče zesnuli, zdědili jsme se sestrou velký majetek. Ona se odstěhovala do Brazílie, zatímco já žil v Osnabrücku. Ale pak jsem zchudl. Proto jsem napsal sestře, a jelikož jí se dařilo dobře, poslala mi velikou finanční částku. Pak už ale nezaslala nic.

Šel jsem k příteli a uložil u něho peníze. Ovšem on je spekuloval! Tak jsem se dostal do této party. Řekli mi: máš ještě trochu peněz, a tak si kup ten nejlepší oblek i boty. Protože ženy člověka hodnotí podle jeho obuvi a kvality obleků. Pak budeš u nich mít i ty úspěch. Všiměj si na nich sebemenších detailů - šperků atd. Budeš žít v blahobytu, protože si tě budou vydržovat.

Vyhledávali jsme ty nejluxusnější lokály, nejlepší hotely. A skutečně, tři ženy se nachytaly na moji hezkou postavu a luxusně oblečený zevnějšek. Každá žena chtěla žít se mnou a chtěla pro nás zařídit útulný domov. Ale já o to nestál. Chtěl

jsem být svobodný, měl jsem tolik příležitostí a doprovod ženy by mne omezoval. Zkrátka naše parta si žila v blahobytu.

Jednou mne známý požádal o půjčku. Věděl, že jsem zase zámožný, a já netušil, co zamýšlí. Otevřel jsem trezor, vyndal peníze - ale on mne bodl! Vykrvácel jsem. Pak mne okradl.

Ale já stále žil! I dnes žiji, ovšem jsem bolavý a stísněný, ale stále posedlý vyhledáváním zábavy. S podobnými náruživci jsem teď tady u vás. Tak teď víte vše.

Ale proč jsem tady, nevím. Jedno je jisté, vůbec se tu necítím dobře.

V: Smím tě pozdravit?

D: Nikoho nevidím. Slyšel jsem, že sem budu přiveden a že bych se měl tady něco naučit. Ha, ha, zase nějaké poučování, vidíte, přátelé! K čemu to bude! K čemu nějaká poučení! Byl jsem zavražděn. To byl osud. Ale je divné, že žiji dál! Daří se mi vcelku dobře, ale mám bolesti, jednou větší, jindy menší. Vypadá to, že souvisají s tím, nač myslím nebo co vnitřně prožívám. Tomu tedy vůbec nerozumím.

V: Smím tě pozdravit?

D: Ha, ha, pozdravů už bylo!

V: Říkal jsi, že ty a tobě podobní jste byli z nějakého důvodu sem přivedeni. Řekli ti proč?

D: Měli jste mi pomoci, ale to už jsem říkal.

V: Ano, vyprávěl jsi o svém životě a cítíš, že tu něco nehraje. Násilně tě oddělili od hmotného těla. Ovšem nyní víš, že neexistuje pouze hmotné tělo, už víš, že máš i tělo duchovní. A v něm jsi ty i tví přátelé přišli mezi nás. My ti máme vysvětlit, že to smysl má. Tak tedy, byl jsi zavražděn a nejsi spokojený. Chceš znát, proč je tomu tak?

D: Umím naslouchat. Ženy, které mne obklopovaly, také hodně mluvily. Imponovalo jim, že jsem jim naslouchal. Tak budu poslouchat i teď.

V: Pokud se rozhledneš, uvidíš skupinu lidí, kteří mají jednotný názor: věří v Boha, Krista a další život po pozemské smrti. Byl jsi zavražděn a tomu, kdo tě zabil, bys měl odpustit. Dokážeš to?

D: V žádném případě! Vždyť mě zbavil příjemného života. Kam bychom přišli?

V: Pořád se lituješ a zlobíš.

D: Vždyť jsem vykřácel! To mu teda nikdy nezapomenu, ani neodpustím!

V: Podívej, ten, kdo to způsobil, dostane odpovídající odměnu, ale ty svůj postoj změň! To je důvod, proč jsi sem byl přiveden.

D: On dostane odměnu?

V: Nemusí být hmotná. Musí zažít utrpení, aby se z něho poučil.

D: Kdo ty jsi, člověk?

V: Ano, jsem člověk, který ještě žije v hmotném těle.

D: Tak jako já, jako já!

V: Kdepak! Tys také člověk, živý člověk, ale hmotné tělo nemáš. Momentálně jsi v těle vypůjčeném.

D: Ale!

V: Ty máš nyní pouze svoje duchovní tělo, to ostatně máme všichni. Ale vlastní hmotné tělo jsi odložil.

D: Podívej, klepu si na hlavu. (Dělá to.) To je pro mě důkaz, že mám tělo!

V: Opakuji, máš duchovní tělo, ale ne hmotné; jsi v těle vypůjčeném. Vidiš ty, kteří sedí tady v sále?

D: Jen mlhavě.

V: To jsou lidé, kteří jsou ještě v hmotném těle na Zemi. Ale i ti jednou musí odejít.

D: Ten září (ukazuje na obraz před ním)?

V: Ano. To je obraz Ježíše.

D: Ten svítí!

V: Věřil jsi v Boha a Krista? Byl jsi věřící?

D: Dokud jsem měl rodiče, tak ano. Když se mi vedlo dobře, tak částečně ano.

V: Tys věřil pouze, když se ti vedlo dobře?

D: Ano, to je běžné. Bůh mi přece všechno vzal.

V: Bůh ti to nevzal!

D: A už je to tu zase: neměl jsem žádné povinnosti, jen se radoval

ze života, nešetřil jsem, bla, bla, bla... Nechme toho... Ale jsem dobrý posluchač. Mluv dál!

V: Přivedli tě sem, abys uslyšel vysvětlení.

D: Takového vysvětlování už mám za sebou!

V: Kdo tě násilně připravil o život, tomu máš odpustit. A ještě něco, máš odejít se světlou bytostí, svým strážným andělem, který tě provázel životem. Dovede tě do jiného domova. V tom, kde žiješ nyní, nejsi moc spokojen, vid'?

D: Ale vcelku jsem. Jedno je zajímavé, když myslím na své dobré rodiče nebo na poučení ve škole, v kostele, cítím se lehčí. Rozumíš tomu?

V: Rozumím. A přesně tak bys měl myslet pořád a později i žít. Měl bys svou touhu záměrně rozvíjet, abys mohl život, který teď vedeš, změnit a mohl žít v jiném domově.

D: To tedy chci. Zase chci mít pěknou sumu peněz.

V: Hmotné statky si nemůžeš vzít s sebou!

D: Protože on mi je ukradl! Nic nemám! Můj trezor je prázdný!

V: Nic si nemůžeš vzít s sebou, žádné pozemské statky. To ti určitě ve škole říkali.

D: Smím také, prosím, něco říct? Lpěl jsem na penězích, kvůli nim podváděl, tahal z druhých zlato, šperky. Tím jsem se připoutal k Zemi. Pak mě přišlo navštívit několik, řekněme, přátel, kteří mi mnohé vysvětlili a byli jsme zase jedna parta. Ptal ses, zda jsem byl šťastný. S nimi ano, protože jsme se navzájem posilovali - že začneme žít život opět od začátku. Když jsem byl ale z pout, která vážou na Zemi, osvobozen, chtěl jsem žít svobodně.

V: Jak si tu svobodu představuješ?

D: Volně se pohybovat, ne být spoután.

V: Vidíš, toužil jsi po novém domově. Že přijdeš do jiného prostředí.

D: Touhu mám. Tu máme všichni.

V: Je důležité, že jsi zde. Protože my ti chceme pomoci: abys pochopil, že je nutné odpustit tomu, kdo ti způsobil utrpení, kdo tě vytrhl z pohodlného způsobu života.

D: Chtěl jsem volnost, možnost pohybovat se tam, kam já chci. Ale nejde to! Jako bych byl připoután okovy. Proč?

V: Zeptej se svého průvodce. Pravděpodobně ti řekne, žeš neuměl odpustit tomu, kdo ti ublížil. To je ten důvod.

D: Odpuštění, samé odpouštění.... Asi budu muset změnit názor, že mu nikdy neodpustím.... Tak se tedy o to pokusím. I mí přátelé říkají, když nám to dá volnost, tak to tedy udělej.

V: To je jen a jen tvoje věc. Měl bys mu odpustit, protože on beztak dostane svou odplatu, trest. Bude s ním zacházeno, jak si zaslouží.

D: To už chápu.

V: Ale tvoje záležitost to není! To provede někdo jiný.

D: Takže neplatí „oko za oko, zub za zub?“

V: Ne, neplatí, to byl Starý zákon. Pak přišel Ježíš, aby nám přinesl učení lásky.

D: To je ten, co támhle září? (ukazuje na obraz před ním)

V: Ano, ten, co vysílá světlo. On učil, že máme odpustit tomu, kdo o nás nesmýšlí dobře nebo kdo nedělá nic dobrého. Tak se to dřív neučil. Ty ses chtěl pomstít, ale to nejde!

D: Všem nerozumím. Ale jedno vím, naučili mě to přátelé, jež mi uvolnili pouta -

V: - máš dát souhlas jít s nimi za světlem.

D: Ještě si nejsme zcela jistí.... (Jsou poučováni svými duchovními průvodci.) Takže platí, že musíme splnit jednu podmínku – odpustit, prominout. A ještě druhým pomoci pochopit význam odpouštění. Aby to i oni dokázali. Pak budeme volní. Ano, pomáhat druhým, mi říká tato bytost -

V: - to je tvůj duchovní průvodce.

D: Kdo to je, není pro mě důležité. Takže, když si vzájemně odpustíme, budeme volní. Zní to hezky, víš to? A já se díky tvým slovům cítím lehčí! Ale jedno mi není jasné: jak to můžeš jako člověk zařídít?

V: Já to nemohu zařídít. Ale tvůj duchovní průvodce, tvůj strážný anděl, ti chce pomoci. A také Bůh!

D: Aha! Ty to nedokážeš.

- V: Ne, já nezmůžu nic. Mohu ti to pouze vysvětlit a poradit. Já opravdu nemůžu vůbec nic. Ty máš svobodnou vůli, a proto jenom ty musíš odpustit a prominout. Pak ti tvůj duchovní průvodce může pomoci.
- D: To si musím promyslet. Ale vlastně nemusím, protože všichni mí přátelé už zvedají ruce.
- V: Chcete odejít společně.
- D: Vytvořili si partu, já do ní přišel poslední.
- V: Řeknou ti, kamaráde, musíš jít s námi, protože jen tak smíme konečně odejít.
- D: Tak je to?
- V: Ano, čekají na tebe! Společně jste konali, přemýšleli a nyní ti chtějí také pomoci. To všechno je důsledek odpuštění.
- D: Já nechci, aby to záviselo na mně. Jinak budu jimi zavržen?
- V: Ano, tak nějak.
- D: (otáčí se k obrazu Krista) Proč na mě tak svítíš? Něco ti dlužím? Že nechci odpustit?... Chci odpustit a odpustil jsem..... Ano, takhle to je. On to učil a teď mi to říkáš i ty. Tys mi to vnuknul, aby se má duše osvobodila. Odpustil jsem všem, i mému vrahovi. Jedno si přeji, v budoucnu tohle vysvětlovat dalším. Tak, jak nám to bylo uloženo - pomáhat těm, kteří nechtějí nebo neumí odpuštět. Děkuji ti, děkuji. Jsem velkým dlužníkem. Děkuji i Tobě, který vysíláš světlo, opravdu děkuji! A jéje, dokonce teď vidím i líp.
- V: Bud' vděčný, že smíš být nástrojem.
- D: Jak to, že vidím líp?
- V: Protože jsi našel správnou cestu.
- D: Pojd'me! Ano, pojd'me! Děkuji! Zdravím vás! (opouští médium)

JAPONSKÉ UDÁLOSTI

Milí přátelé, sourozenci a pomocníci Ježíše Krista! Očekáváte toho ode mne hodně. Ovšem hned na počátku vás prosím: radujte se, prosím, z našeho setkávání. My máme radost z květin, hudby a vaší dobré vůle. Těšte se tedy s námi, protože tím zvýšíte svoji vibraci a radost ve vás začne růst.

Dnes jsme zde početně oslabeni, a abyste se nedostali do nepříznivých myšlenkových vln, potřebujeme zvláštní podporu. Je tu také málo duchovních lékařů, ovšem přinesli si ód pro vaše zdraví. Jestliže ho vnímáte jako zvláštní vůni, pak prosím, začněte pomalu a klidně dýchat. (pozn. redakce: někteří přítomní tyto vůně zřetelně vnímali). Tyto ódové proudy totiž velmi dobře působí na dýchací soustavu. Efekt není okamžitý, ale postupně se začnete cítit lépe, budete uvolněnější, klidnější a v harmonii. Budete zdravější – tak to nazýváte vy.

Ještě nedávno někteří z nás byli v oblasti katastrofy. Josef z N. je tam se svými pomocníky dosud. Jedná se o velmi tragickou situaci. Pamatujete, jak vám loni touhle dobou Hardus tlumočil slova Josefa z N.? „Katastrofa přijde zezdola z vody.“ Takových událostí bude víc a zemětřesení poničí jaderné elektrárny. Proto jsme tehdy v souvislosti s tím prosili o modlitby.

Nyní se předpověď splnila a děj ještě neskončil. Ale vězte, není to trest Boží, a kdo tohle tvrdí, mýlí se. Příčinou jsou lidé, kteří se nechávají negativními silami, pánem temna, ovlivňovat. Staví taková zařízení a ještě k tomu mluví o technickém pokroku. A přitom by lidstvo mohlo krýt svoji potřebu získávat energii bezpečnějším a vhodnějším způsobem. Ovšem Satan ovlivňuje mnoho politiků, on diktuje tón. On je příčinou těch největších problémů lidstva.

Zajímalo mne, kolik lidí bylo zbaveno těla a kolik jich bylo ozářeno. „Mnoho tisíc,“ odvětil Josef z N. a jeho pomocníci.

A není to konečné číslo. Pomáhají duchovní přátelé, pomocníci a duchovní lékaři. Věnují se hlavně těm, kteří právě opustili pozemské tělo - musí je doprovázet. Fyzická těla pro nás, duchovní bytosti, nejsou důležitá. Ta pomíjejí. Rozhodující jsou těla duchovní. Ta nesmí lapit negativní síly. Kdyby byly bytosti dezorientovány, byly by vtaženy do hlubin. Ovšem nevědomý člověk se o tohle nezajímá, ten raději mluví o Bohu, který trestá a je nemilosrdný. Pak ovšem mluví tak, jak si přeje pán hlubin.

Jestliže ale víte o duchovním světě a snažíte se o kontakt s ním, pak, pokud jste si do svého vědomí zabudovali ono „mně se nemůže nic stát“, jste do určité míry v bezpečí. Nikomu se nic nestane, ovšem když se svévolně nepodílí na zlu!

Nyní se dotknu problému hmoty. Každý z vás je někde a někdy závislý na hmotě. Lidsky řečeno - musí zaplatit tím, co vyžadují druzí. Kristus řekl: „Děti světla podlehly na Zemi dětem hmoty.“ Co to znamená? I děti světla jsou strženy k činům, které vyžadují mocní vypuštění Luciferem. A tehdy tvoří a násobí to negativní.

Chcete to upřesnit. Dětmí světla rozumíme ty, kteří se duchovně probudili, kteří různým způsobem přispívají k rozvoji spirituality a vyzárají světlo ve prospěch celého lidstva. Přesto se často dopustí činů podobných těm, jež páchají služebníci Lucifera. Nehlídí si vždy, nač myslí, jak se cítí, na co se dívají atd., nechají se tak ovlivnit blátem zasahujícím Zemi. Takový stav nakreslila sestra Hafenscheer: Na ulici povykují a jančí hejskové. Ulice je široká, avšak ústí do propasti. A proto pln dobré vůle volám, staňte se pomocníky Krista. Však jsem vás také tak v úvodu nazval.

Říše Boha a Božích posluš nepřijde s velkou pompou, nepřijde mocná a nádherná ve formě, jak si ji mnozí představují. Boží říše roste uvnitř vás! Jestliže se totiž člověk dobré vůle poctivě snaží, pokud nechá působit Boží jiskru, pak vzniká světelná duchovní energie. Na druhé straně však lze na Zemi pozorovat, jak vzniká satanská tma. Snažíme se vyjadřovat jasně, darovat vám myšlenky, jež pochopíte

a díky nimž můžete začít. Ovšem vyjavit budoucnost smíme sdělit zakódovaně. Jinak byste se báli a kvůli rostoucímu strachu by se vám otevřela aura. Pak by vstoupily bytosti, které ovlivňují.

Pozemské trauma ležící před lidstvem musí dříve či později dovést lidstvo k jistým změnám. Přelom je bolestný. Příčinou však není Stvořitel, nýbrž zneužití přírodních zákonů člověkem. Ovšem kdo zneužívá, musí nést následky. Ty jsou proměnlivé, vždyť denně, každou hodinu se odehraje nová změna. Proto ani Boží poslové nemohou přesně předpovědět, co se dnes, zítra či v blízké budoucnosti stane.

Josef z N. má určitou možnost vzhledu do budoucnosti. Proto bedlivě promýšlejte, co ve svých sděleních naznačuje.

Nyní promluví o sourozencích, kteří ještě nejsou lidmi. Mám na mysli zvířata, rostliny, minerály apod., co vlivem tsunami ztratily tělo sloužící vývoji a pozemskému bytí. Duch a duše člověka žije dál. Žije i duše živočichů, rostlin, minerálů atd. Můžete namítnout: jak k tomu přijdou zvířata, rostliny, nerosty – vždy jsou nevinní! Mluvíte o krutosti. Ale pokud byste zapojili moudrost, uvědomíte si, že každé stvoření je určeno stát se dokonalým. Nejenom člověk, i zvíře a každá rostlina atd. se vyvíjejí. Každá změna vede k vyšší vibraci, případně k vyšší inkarnaci.

Takže se nejedná o krutost, ale o Lásku. On vyvíjí stromy, keře, zvířata, člověka k vyššímu duchovnímu způsobu života. A na Zemi, nízké planetě, je potřebný tento způsob vývoje. Opravdu, je to nutnost.

V knize Tajemství kosmu od Adelmy Vay, známého média (1840 - 1925) provdaného za svého duála, maďarského barona, se můžete dočíst: „Číňané jsou stagnujícím, do sebe uzavřeným společenstvím, jež ustrnulo, a proto se neustále inkarnuje na Zem.“ Taková byla v roce 1890 situace. A dnes? Dnes jsou světovou velmocí číslo jedna – ve hmotě, v počtu obyvatel i z hospodářského hlediska. Jsou mocní, všechny převyšují, protože se určitým způsobem otevřeli. Již nejsou strnulí, a proto nyní udávají na mnoha kontinentech tón. Ovšem týká se to pouze hmoty.

Ne, neprotiřečím si, Adelma Vay pravdivě tlumočila sdělení Marie, Laurentia, Petra aj. V Číně jsou opravdu duchovně strnulí a po duchovní stránce se nevyvíjejí. Nebo jen málo z nich. A i ta hrstka je ještě pronásledována. Bůh posílá i do velkého národa našich čínských sourozenců moudré, duchovně zralé duchovní bytosti snažící se o přepólování. Ovšem jsou pronásledováni a často popraveni – tak tuto skutečnost nazýváte po tělesné stránce. Pokud to vyhodnotíte z duchovního hlediska, pak pochopíte, že i tam vládne ten, kdo dá moc každému, kdo mu umožní rozšiřovat svoji vládu.

Objevuje se tu nyní mnoho vašich myšlenek: Co my s tím máme společného? Co zmůžeme? Ale vy přece máte být světelným ohněm, máte směřovat své myšlenky a pocity k Bohu, dobru a tomu, co si přeje Bůh! Pomáhejte tomu, kdo může Lucifera vykázat, buďte tedy pomocníky Krista! Tímto směrem rozvíjejte svoji vůli. Pak začne ve vás plát Kristovo světlo a začnete myslet úplně jinak. Pak jste potomci Ježíšovi, následovníky Krista. Jednota s Ním je v celém univerzu. I moje vysvětlování chce takovou jednotu nastolit.

Kristus má daleko, daleko větší moc než pán temna. Toho se pevně držte. Na Zemi vládne Lucifer a lidé realizují jeho záměry. Pro nitro člověka to ale platit nemusí. Lidé však neplní plán svého vývoje, v tomto směru jsou hluší a slepí. A tak kráčí širokou nehezkou cestou rozmařilého života.

Pamatujete si dobu od pěti, šesti let až do dospělosti. Jde o krátké časové rozpětí. My uvažujeme jinak. Pozemský život je nepatrný úsek bytí. Má přispět k duchovnímu vývoji a růstu, během kterého máte odkládat zátěže a napravovat svá pochybení. Bohužel, bohužel musím konstatovat, a týká se to i několika z vás, že pro člověka je důležitější to, nač si může sáhnout, co může vidět, slyšet, cítit. To má přednost před vnitřním růstem.

Naší povinností je vaši duši zachránit. Ovšem tuto povinnost z nás snímáte, když se tomu bráníte. Sice to my i vaši duchovní průvodci stále zkoušíme, ale pokud působíte proti nám, jestliže podporujete negativní síly, pak jsme bezmocní. Vy máte svobodnou vůli, můžete se chovat, jak chcete.

Boží poslové usilují, aby uchránili lidstvo před zesurovením. Tak jsem pojmenoval sobecké jednání ve vlastní prospěch.

Kde ale zůstala láska k bližnímu? Kde Boží láska? Jednáte-li tímto způsobem, nemůžete se duchovně vyvíjet a vaše světlá budoucnost, ona velká věčnost a nekonečnost se vzdaluje. Stojí za to kratičký pozemský život? Proto dávejte stranou malé lidské já, svoje ego, necht' pouze pomáhá pozemskému životu. Umožněte však svému vyššímu Já volný přístup ke kosmickému dění, tedy tam, kde vládne vůle Boží. Vzpomeňte na ubohé duše, tak nazýváte své nevědomé sourozence. Ti se mýlí, nemají informace, zatímco vy je smíte znát.

Ještě s něčím vás seznámím: jsou to životy spoutané Zemí. Často je pozorujeme, potloukají se po Zemi a někdy budí děs. Jak moudrý je zákon Boží, že je může vidět pouhá hrstka jasnovídných. Vy byste strachy zhynuli, to říkám zcela otevřeně. Jsou to tvorové, před kterými by se i ten největší hrdina utíkal skrýt. Jedná se o zvláštní duchovní bytosti a mohou jimi být i bývalí lidé. Ne nadarmo řekl Ježíš: „Jak řvoucí lvi chtějí sežrat všechno, co se jim staví na odpor.“

Každý pohled ve vás vyvolá sled myšlenek. Ovšem s každou myšlenkou, kterou vyšlete, se vám vrátí následky. Tak vzniká slepenec, v němž se už nevyznáte. Neschopnost rozlišovat řetězově roste a na konci stojí negativní! Tak už víte, proč je třeba se cvičit v myšlenkové, pocitové, zrakové aj. kontrole?

Pokud se domníváte, že se můžete spolehnout na lidi, kteří to s vámi „myslí dobře“, pak se mýlíte. To říkám otevřeně. Protože dříve či později se každý občas zmýlí. Tehdy ho chytí negativní svět. A on se najednou zachová tak, že si řeknete: „No tohle bych ale od něho nečekal.“

Pouze Tvůrce, Kristus a poslové Boží žijí v pravdě. Své smýšlení nemění tak jako lid Země. Zůstávají věrní pravdě, jsou plni lásky k vám, usilují o váš duchovní růst, a tedy o budoucí žití v krásných světlých nadzemských sférách. Za to také prosíme. Neustále se ptáme: Jak bychom to mohli lidem sdělovat lépe, výstižněji, láskyplněji, aby to i oni pochopili. Aby věděli, že pozemský život slouží

osobnímu zdokonalování vaší bytosti. Chceme společně pomáhat Kristovi a pro život ve světle tedy zachránit toho, kdo se chce nechat zachránit.

Děkuji za pozornost. Pojal jsem vše zeširoka tak, jak si Josef z N. přál. Děkujeme mu dále za to, že shromáždil tolik vysokých bytostí, že každý, kdo právě odchází ze Země, dostane poučení. Pokud se i vy za ně budete modlit, bude to veliká, převeliká pomoc pro tyto sourozence.

Těším se, že i dnes budou opět přivedeni. Srdečně se s vámi loučím.

1. Dítě, které je nadměrně kritizováno, se naučí odsuzovat.
2. Dítě, které je bito, se naučí prát.
3. Dítě, které je vystaveno posměchu, se začne stydět.
4. Dítě, které je ponižováno, ztrácí sebedůvěru.
5. Dítě, které se setkává s tolerancí, se snáze naučí trpělivosti.
6. Dítě, které je chváleno, získá sebedůvěru.
7. Dítě, s nímž se hraje rovná hra, se naučí spravedlnosti.
8. Dítě, které je obklopeno přátelstvím, se naučí laskavosti.
9. Dítě, které prožívá pocit bezpečí, se naučí důvěřovat.
10. Dítě, které je milováno, je schopno lásky.

BÝT JEDNODUŠŠÍ

Člověku připadá, že dnešní život je komplikovanější, náročnější, ačkoliv nás technický pokrok obdaroval mnohým, co by nám ho mělo ulehčit.

Kdo to způsobil? Odpověď je jednoduchá: my sami. Bůh je jednoduchost! Vše má tedy plynout v jednoduchosti. Jako jednoduché duchovní bytosti jsme také podle Jeho vzoru byli stvořeni. Jak nedávno řekl Hardus – my sami jsme se odpadem od Stvořitele do této situace přivedli. Naše duševní struktura je nyní velmi komplikovaná. A my, na cestě zpět k Bohu, se opět máme stát jednoduššími. Však Boží poslové stále radí: „Buďte jednodušší, pravdiví a čistí!“

Samozřejmě, začátek je v našem myšlení a poté i ve způsobu vyjadřování. Mělo by být srozumitelné. Také pravdivé a jasné. „Tvá řeč nechť je ano, ano a ne, ne. Ostatní je špatné!“ říkával Ježíš svým učedníkům.

Proč se lidstvo stalo komplikované? Kupříkladu vědecké pohledy na vznik kosmu: Protože věda neuznává Stvořitele, musí konstruovat složité teorie, podporované složitou terminologií nesrozumitelnou vědcům jiných disciplín. Ti pak nemohou pravdivost zkoumat. Tato tendence je patrná hlavně u teologie. Učené výrazy způsobily, že běžný člověk kázáním a textům nerozumí. Podobná situace je v lékařství, právu či filosofii.

Jak jednoduchá jsou oproti tomu slova Božích poslů ve snaze přiblížit Boha! Bohužel, některým lidem se to pak zdá příliš jednoduché. Ovšem mají tomu rozumět i lidé bez maturity a vysokoškolského vzdělání. Pro znalost toho, jak po smrti dosáhnout světlý onen svět, to zcela postačuje.

Většina lidí touží po štěstí, uznání a bohatství. Ovšem ani blahobyť, ani vyspělá technika člověku pocit štěstí nepřinesou. Život ve spokojenosti, skromnosti a harmonii však ano. Není nutné zkoumat životní úroveň druhého.

Dříve žily přírodní národy skromně, spokojeně a převážně také zdravě. Pak přišli lidé západní civilizace a „požehnali“ je produkty konzumní společnosti. A začala se objevovat závist. Lidé toužili po neznámých věcech, obchodovali, navazovali kontakty. Objevovale se nespokojenost i nemoci, jevy známé v „civilizovaných“ národech. Něco podobného se stalo i v Evropě po pádu „železné opony“. Zde ovšem byla příčinou nesvoboda a nedostatek konzumních věcí.

Touha po majetku a chtivost přivedly planetu do dnešní bezvýchodné situace: voda, vzduch a půda jsou zničeny, v životních podmínkách národů jsou propastné rozdíly. Každému rozumně uvažujícímu člověku je jasné, že to dlouho nemohlo vydržet. A tak nás zasáhla hospodářská krize, přibývají přírodní katastrofy, a to je teprve začátek.

Podle Josefa z N. bude lidstvo sužováno do doby, než ti, co žijí relativně v blahobytu, na tom budou stejně jako chudí. Víme, že na onen svět si nikdo neodnese ani zrnko prachu, v okamžiku přechodu jsme všichni nazí. Čím budeme mít jednodušší strukturu duše, tím lépe.

Během duchovního vývoje ubývá počet našich těl. Po odložení těla hmotného se nejprve zbavíme těla éterického. Později to bude tělo astrální, pak nižší tělo mentální, poté vyšší mentální tělo. Po odstranění těla kauzálního budeme žít v dokonalém těle, prozářeném božským vědomím. Čím víc se člověk blíží dokonalosti, tím je jednodušší.

Aby se to zdařilo, máme začít už teď. Ne až na onom světě. Znamená to, zbavovat se dobrovolně zbytečného balastu, který s sebou stále vláčíme.

Udělejme si inventuru toho, co není pro život bezpodmínečně potřebné a vzdejme se toho.

Týká se to všech oblastí života. I my, původní křesťané, najdeme při důkladné prohlídce vždy něco, co nepotřebujeme. Pohledme na miliony dětí, které se inkarnovaly, aby splnily úkol, a přitom nemají ani základní stravu nutnou pro přežití.

Lidská strava

Odstraňme jedy – alkohol, nikotin, kofein.

Vynechejme maso jakéhokoliv druhu – vždyť se jedná o pojídání našich mladších sourozenců – zvířat. Boží poslové říkají, že láska k bližnímu znamená lásku i ke zvířatům. Nebo si myslíme, že je máme rádi k sežrání? Na otázku, proč nejsou vegetariáni, často odpovídají tzv. přátelé zvířat, že je to něco úplně jiného nebo že maso jedí jen občas. Ale to je stejné, jako kdybyste se zeptali zloděje, zda už nekrade a on odpověděl, že ne, že už jenom dvakrát týdně.

Proč bychom měli přestat jíst maso?

1. Příkázání „Nezabiješ“ neplatí pouze pro zabíjení lidí.
2. Maso obsahuje vysoce škodlivé látky – chemické uklidňující prostředky, antibiotika, protože ty se přidávají do krmiva. A člověk je v masu konzumuje, aniž by o tom věděl či to chtěl. Maso rovněž obsahuje mrtvolné jedy, vznikající krátce po porážce.
3. S masem přijímáme také vibrace strachu, jež vytvořilo zvíře před porážkou.

Oblékání

Bez oblečení se neobejdeme a ani to na nás nikdo nechce. Ale uvědomme si, jaký se z oblékání stal kult. Skříně žen praskají ve švech, a přesto stále na sebe nemají nic vhodného. Sto párů bot není u nich nic neobvyklého. Za oblečení vydávají horentní sumy peněz, a přitom by tato částka mohla po dlouhou dobu živit děti rozvojových zemí.

Výdaje za kosmetiku

Dozvěděla jsem se, že některé dívky dostávají za maturitu poukázky na plastické operace. Víte, jaké částky vydávají za piercing, prodlužování vlasů atd.?

Vybavení bytu

Když se člověk stěhuje, uvědomí si, jaké zbytečnosti nahromadil. Doma se máme cítit dobře, ale z mnohých bytů jsou muzea, jiné

slouží coby reprezentace majetku. Ovšem životní a existenční potřeby jsou v podstatě jednoduché.

Volný čas

Než se začnete do návodu, jak se dobrovolně zbavovat zbytečností, vzpomeňme Laurentia, který říká, že není dobré se všeho ze dne na den vzdát: „Kdo si uřízne vše, podřízne i sebe.“ Protože hrozí riziko ztráty radosti ze života. Je-li člověk upřímný, objeví něco, čeho by se mohl vzdát. Má se ptát:

Potřebuji to nutně pro život?

Slouží to mému duchovnímu vývoji?

Slouží to mému zdraví?

Mohu tím pomoci svému bližnímu?

Neslouží to snad negativním silám?

Ano, je toho dost, co můžeme zjednodušovat. A návod dal Ježíš: Usilujte nejdřív o říši Boha, o Jeho lásku a spravedlnost a vše ostatní vám bude přidáno.“

Každý počátek začíná v myšlení, tady vznikají zárodky všeho.

Ačkoli i věda mluví o síle myšlení, vliv myšlení je stále považován za okultní záležitost. Ale jedná se o nejsilnější energii, která v budoucnu bude hrát zásadní roli. Bohužel jak kladnou, tak i zápornou. Každý původce, nositel i předávající je za své myšlenky zcela odpovědný! Proto je tak důležité negativní myšlenky rozpoznat a razantně se od nich odstříhnout. Komu se daří myslet převážně pozitivně – viz tréninkový program od Emanuela – ten učinil velký krok ke zjednodušení svého života.

Ustálené představy, omyly

Zodpovědně provedme analýzu toho, co vyznáváme, co jsme na základě tvrzení různých uznávaných osobností přejali a co jsme bez přemýšlení přijali za své.

Tak třeba:

- Neuznávám všemocnost vědy?

- Nejsem přesvědčený, že hospodářský růst je záruka blahobytu?

- Nejsem přesvědčený, že inteligentní život je možný pouze na Zemi nebo že

- konzumace masa je pro zdraví nezbytá?

- Nerespektuji různá dogmata konfesí a některá tvrzení jen proto, že to řekli rodiče či učitelé?

Nebud' me pohodlní to změnit.

Přeměna špatných vlastností ve ctnosti

Pokud v sobě rozpoznáme nectnosti a zatoužíme se jich zbavit, dostaví se úleva. Duše se začne zjemňovat a Boží jiskra v nás opět převezme vedení.

Začněme pěstováním skromnosti a pokory. Tím také na Zemi začal Ježíš: zřekl se hmotných statků.

V této části světa vedeme život na hony vzdálený těmto dvěma ctnostem. Mnozí se domnívají, že musí mít v určitém věku kvalitní příjem, dostatečně veliký majetek a dobré postavení. Ale to jsou hmotné aspekty a s duchovním vývojem nemají nic společného.

Karmické kolo se dá otočit jen změnou myšlení

Začněme u vlastních dětí. Musí mít opravdu drahé, moderní hračky, značkové oblečení, počítače, mobily? Je-li tomu tak, pak budou mít vysoké nároky i v dospělosti. Neznamená to odmítat všechny dárky, ale držet nároky na uzdě.

Důležitý je vlastní příklad. Když nepodléháme každému modernímu trendu, neplníme si každé přání, můžeme totéž vyžadovat i od dětí.

Jednoduchý způsob života je dobrým předpokladem pro duchovní růst. Pokud se člověk sám dobrovolně začne omezovat a činí to z lásky k Bohu, Kristu, lidstvu a v neposlední řadě i z lásky k sobě, odpadnou z něho mnohá pouta temna. A může počítat s tím, že jeho duchovní průvodce mu s tím pomůže.

Tréninkový program od Emanuela

Následující doporučení vedou k tomu, že se člověk stává oblíbenějším, nebojácným a vlivem pevné aury neposkytuje úkryt temným silám. Emanuel doporučuje analyzovat svůj život ze čtyř hledisek. Slouží můj pocit nebo to, co slyším, vidím, myslím:

- mému duchovnímu vývoji?
- mým sourozencům?
- růstu tělesné a duchovní harmonie a energie?
- šíření lásky k bližnímu a soužití na Zemi a univerzu?

Budeme-li důslední a vytrvalí, dostaví se s pomocí duchovního průvodce nejprve částečné úspěchy. Později však zcela zvítězíme. A pamatujme, bez práce nejsou koláče!

Ničím se neznepokojuj,
ničím se nermuť,
všechno pomíjí,
Bůh se ale nemění.
Máš-li v srdci Boha,
nic ti nechybí,
jeho láska stačí.

Terezie z Avily

STRACH

Moji milí,

lidé dělají často mnoho věcí v důsledku toho, že se bojí. Také jejich přání i myšlenky jsou ovlivněny strachem.

Bojí se, že někdo druhý je bude omezovat a spoutávat, a nevidí, že sami spoutávají. Nelíbí se jim disharmonie druhého, a přitom stejným způsobem působí na jiné. Bojí se, že budou odstrčeni či někdo jim ublíží, protože sami někoho ošálili a přivedli do nebezpečí.

Jiné příklady už anděl Matky Marie neuvedl, ale doporučil, aby si podobnou analýzu udělal v sobě každý sám.

„Strach je živnou půdou pro další obavy,“ pravil.

„Odkud myšlenky strachu přicházejí?“ zajímalo nás.

„Od původce všeho zlého, od Lucifera a jeho pomocníků. Strach rozsévají do aur lidí, vytvářejí v ní pak elektrizující světlo. Obavy přepadávají a spoutávají však pouze ty, kteří mají auru otevřenou.“

Strach vytváří napětí podobné tomu, které znáte z elektřiny. Ale člověk by měl mít v sobě převahu působivého magnetismu, protože ten vyrovnává, harmonizuje. Převaha elektricity způsobuje pravý opak.

O strachu vykládal také Ježíš svým učedníkům: „Nacházíte-li se na vývojové úrovni pozemského člověka, míváte strach. Ale pokud se budete hlásit ke mně a chovat se stejně jako já, bát se vůbec nemusíte. Protože já, vládce Země, Lucifera, přemohl!“

Kdo necítí, jak ho Kristus miluje, ten musí snášet strach a ataky negativních sil. Kdo ale lásku Kristovu vnímá, respektuje zákonitosti Boží, tomu slouží energie lásky a ještě pomocníci Kristovi.

Kristus a jeho pomocníci totiž dřív, než strach změní auru, ti pomocí elektrizovaných vibrací umožní odhalit, že nemyslíš dobře, že ti

tvé pocity škodí nebo že nedobře konáš. Vnímej proto tato varování a signály. Pak můžeš včas s pomocí Krista a jeho energií zabránit uhnízdění strachu v auře. Pokud by se tak stalo, bylo by mnohem těžší tyto satanské energie odfiltrvat.

Ještě slovo ke karmickým souvislostem. Čím má člověk v sobě více pochybení, negativních zátěží, nahromaděných strachů, tím neklidnější, nejistější a nesvobodný žije pozemský život.

Proto následujte Krista. On vše překonal! A s Ním to dokážete i vy.

„Někdy si přeji, aby přišel anděl a řekl mi:
Vstaň a seber odvahu. Půjdu před tebou
a dovedu tě k místu, které ti Bůh připravil.

Někdy si přeji být sám andělem,
abych mohl opuštěným, osamělým říct:
On je stále s vámi až do konce světa.

Někdy si přeji, aby byl jeden druhému andělem
- ty pro mne a já pro tebe.“

z rakouských textů

POTRATY Z POHLEDU DUCHOVNÍCH PRŮVODCŮ

Nepřeji vám vidět bolest těch, kteří se dozvěděli od svých duchovních průvodců, že je na Zemi nechtěli. Tříletý chlapec řekl své mamince: „Už jsem chtěl k tobě třikrát, ale tys mi to pokaždé nedovolila.“ Je těžké popsat, jak se taková bytost cítí. A přesto se stále zas a znovu pokouší na Zem dostat.

Duše, které se opět chtějí na Zem inkarnovat, dostaly informaci, že matka se s největší pravděpodobností rozhodne pro potrat. Tuší, že mají malou šanci spatřit světlo pozemského světa a zrodit se coby člověk. Z tohoto pohledu bolestné vnímání konce inkarnace, které prožívá duše připravující se na život několik týdnů v lůně matky, znamená splnění karmy. Tyto bytosti měly tímto krátkým utrpením svoji karmu naplnit. Jejich duchovní průvodci a mentoři jim ukázali, že duchovní barvy, které jejich rodiče vyzařují, naznačují, že je odmítnou.

Po aktu potratu se už většinou vyvíjejí bez další pozemské inkarnace. Nebo pokud chtějí získat důležité pozemské zkušenosti, najdou jim duchovní průvodci rodiče, kteří je neodmítnou.

Horší je situace v případech, když není zřejmé, zda k potratu dojde – vždyť rodiče mají svobodnou vůli. Pokud se tak nakonec stane, je to spojeno s velkou bolestí, zklamáním a ztrátou energie. Vždyť připravit do posledního detailu inkarnaci stojí bytost i jejího průvodce mnoho sil - znamená to vyhledat rodiče, se kterými je třeba něco z předchozích životů vyrovnat, v něčem pokračovat či něco nového začít. A najednou nic, plán byl zbytečný. Nedovedete si ani představit příliv smutku a zklamání, které bytost zachvátí. A dlouho trvá, než vibrace zklamání odbourá.

A vás, milí sourozenci, anděl Matky Marie prosí: „Zažíváte-li díky spontánnímu či chtěnému potratu duševní krizi, prostě duši, která šanci žít na Zemi nedostala, o odpuštění. Pomáhejte těm, kteří se v takové situaci ocitli. Tím část zátěže odčiníte. Budete se cítit líp, protože pomáháte alespoň jiným duchovním bytostem na Zem přijít a možná i tuto část karmy vyrovnáte.“

STÁŘÍ

úvaha Pavly Kašparcové publikovaná na senio.cz, dokončení

Kdo se doposud neprobojoval k víře a jejímu bohatství, najde radost, sílu a bohatství v přírodě. Příroda sílí náš vnitřní mír, radost a vyrovnanost. Opřete se o starý strom a svěřte mu své starosti a bolesti. Pocítíte nesmírný potenciál síly, která vás láskyplně zahálí, oživí, občerství. Barvy, světlo, formy a dech životů přírody uvolňují energie, které prosvětlí naše tělo a duši a naplní nás nevysvětlitelnou radostí, která nám často vhání slzy do očí. Zdvihněte své dlaně slunci vstříc a vnímejte jeho oživující energii, kterou pocítíte ve formě tepla. Kdo je poután na lůžko nebo nemůže dělat procházky, může se soustřeďovat na květinu ve váze ve svém pokoji, nebo se zadívat na stromy před svým oknem, vnímat štěbetání vrbců, šumění stromů, deště a větru a pocítí stejnou sílu toho nejkrásnějšího, co na zemi máme, přírody.

Protikladem lásky je strach, kterým mnoho lidí trpí, protože jim chybí trpělivost a důvěra v pomoc. Strach je negativní energie, která nás uzavírá proti příjmu vyšší pomoci.

Čeho se bojíte? V životě člověka jde vše zákonitě vpřed, strachem a pochybnostmi přitahujeme to, před čím bychom rádi utekli. Kontrolujte své myšlení, odmítejte nedobré myšlenky strachu, nespokojenosti, nedůvěry, antipatií a výčitek proti spolužijícím. Nahraďte je trpělivostí, porozuměním a láskou. Láska neznamena padnout hned každému kolem krku. Je snahou po poskytnutí pomoci, po pochopení a porozumění, je bránou k srdci spolužijících, branou po tom, po čem sami toužíme.

Vytváříte se svými lékaři a ošetřovateli rodinu, která je vašim zátiším a bezpečím. Jak intenzivní je pocit vaší vnitřní sounáležitosti s ní, rozhoduje každý z vás sám svým postojem a pocity, které této rodině předává.

Přeji vám mnoho síly, optimismu a vnitřní radosti v nadcházejícím roce. Staňte se pány svých tělesných a duševních bolestí a vyzářujte lásku, která změní život váš i všech, které potkáváte.

Pavla

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé,

dostáváte do rukou sešit č. 61. Pavla, která odešla před více jak 5 lety, by jistě měla radost, že se zde v Česku pokračuje v jí započatém díle, v předávání mediálně zprostředkované pravdy. František v posledním sešitě psal, že neví, kdy a zda nám bude moci předat další sešity osobně. Bohužel jeho životní pout' na tomto světě byla ukončena. Odešel stejně tiše a pokorně, jako i žil. Byl doprovázen svým milovaným synem a modlitbami svých přátel.

Nebude už moci uzavřít moudrými a laskavými slovy tento sešit, tak bych ráda věnovala jeho osobě alespoň pár slov.

Při mé poslední návštěvě v Rakousku, stejně tak jako při posledních telefonátech s ním, jsem si znovu uvědomovala, jak vzácný člověk to je. I když řekl málo slov, vnímala jsem jeho čistou, krásnou duši. Komunikovali jsme i na úrovni nevědomí a bylo to krásné setkání. Děkuji Bohu, že jsem ve svém životě potkala takového ryzího, skromného a čistého člověka. Člověka, jehož srdce je naplněno láskou k Bohu.

Stejně tak jsem vděčná, že jsem v r. 1996 potkala Pavlu. Můj život, i můj duchovní život, by se jistě odvíjel jinak, kdybych ji nepotkala. I ona byla vzácná, obrovsky duchovní a charismatická. Později jsem poznala Františka, který zprvu v pozadí, obětavě pro nás do Čech tisknul sešitky. Neočekával díky, pozornost, i když by si je velmi zasloužil. To jsem na něm také obdivovala - málokdo dokázal tak nezištně pracovat pro druhé. Vysoká inteligence tohoto člověka šla ruku v ruce s čistým charakterem a hlubokou vírou. Děkuji Bohu, že nyní v době jeho odchodu se našla skupina přátel, kteří budou pokračovat v díle Pavly a Františka a že tedy předávání mediálně zprostředkované čisté pravdy k nám do Čech tak nebude přerušeno.

Skončil jeden silný a výjimečný pozemský život. Inženýr František Kašparec, Atík - kamarád nás všech, odešel.

Lidský život je pokaždé pohnutý, a ne každý člověk ho ustojí tak jako náš Atík. Zprvu jeho rodičům odebral majetek komunistický režim; ale zloba ve Františkovi nezůstala. Pak mu bylo dovoleno studovat pouze na jediné, a to vojenské škole. To ale vůbec nevadilo, protože i tak František vymyslel několik významných patentů. Později přišla emigrace s manželkou a pětiletým synkem a začátek z ničeho a v nové zemi. Ale víra v Boží pomoc a praktická, pracovitá a moudrá manželka po jeho boku způsobily, že těžké začátky netrvaly tak dlouho.

Laskaví, moudří, spolehliví, pracovití a zbožní lidé jsou přijímáni všude. Rodina Kašparcových postupně vrostla do nového rakouského prostředí a své nové vlasti mohla splatit její velkorysost - oba manželé a později i syn se stali uznávanými odborníky ve svém zaměstnání. František zastupoval firmu i v zahraničí, vedl montáže technologických zařízení v Egyptě či v Indonézii a nám o svých zážitcích v exotických zemích rád vyprávěl.

Inženýr Kašparec měl rozsáhlé vědomosti, vše konal s nasazením a precizně. Nic pro něho nebylo problémem, a pokud se nějaký vyskytl, tak dlouho hloubal, až příčinu našel. Zajímal se snad o každý obor lidského bytí a touha po poznání ho provázela po celý život. Svě vědomosti ovšem nevnucoval, naopak, uměl naslouchat druhým. Každý s ním chtěl mluvit, všechny nás těšila jeho laskavá moudrá slova, jeho rozvaha, klid, skromnost, spolehlivost, každý chtěl od něho slyšet radu. A tehdy se odmlčel a pak čerpal ze své studnice moudrosti. Obdivovali jsme ho, uznávali a respektovali.

Pak, bylo to v roce 2001, byla u Františka diagnostikována rakovina prostaty. Ale on své nemoci nepřikládal velký význam, protože záhy se objevil jiný problém: rychle se šířící rakovina jater manželky. Nemyslel na sebe, byl své ženě oporou, věrně za ní docházel do nemocnice, celé dny sedával u jejího lůžka. Až manžele nakonec, stalo se to před pěti lety, smrt milované manželky rozdělila.

František věděl, že problémy přicházejí v době, kdy člověk má na to je zvládnout. A tak si ani v závěru své těžké nemoci nestěžoval, nenaříkal, vše zvládal sám. Ale on věděl, že sám není, byl si jistý, že může počítat s pomocí Boží, která přichází, když člověk žije v řádu.

My, co jsme měli tu možnost s ním mluvit v posledních týdnech jeho života, jsme obdivovali jeho vyrovnanost, klid, mír, přijetí situace. Dostávali jsme od něho pokyny, jak pokračovat dál. Jeho syn nám v té době opakoval – „tatínek se smrti nebojí“ a my si uvědomovali, že jsme životem kráčeli s mimořádným, dobrým člověkem hlubokých životních hodnot a kvalit. Že jsme měli dar poznat, jak vypadá naplněný lidský život - život v lásce a neotřesitelné živé víře v Boha a Ježíše Krista.

„Až odejdu“, říká básník Wolker, „nic se na tom světě nezmění - jen srdcí pár se zachvěje, jak k ránu v rose květiny.“ Ano, naše lidská srdce pláčou nad odchodem vzácného člověka.

Naštěstí víme, že se jedná o ztrátu zdánlivou. Víme, milý Atíku, žeš jenom opustil hmotné tělo, že ale žiješ dál, že už tě nic nebolí, a že už zase při Tobě stojí Tvoje milovaná Pavla. Víme také, že i my se jednou s Tebou setkáme. Děkujeme Bohu za to, že jsme mohli jít s Tebou společně životem.

Čest Tvoji památce.

